

EHITUSÜLEVAADE

5 kuuga on ehitus-montaažitööde koguplaan 2251 t. rbl. täidetud 103,1% (2320 t. rbl.), mis mahuliselt on eelmise aasta tasemel. Oma jõududega on ehitus-montaažitöid tehtud 2216 t. rbl. ulatuses. Jaoskonniti näeb plaanitütmine välja nii:

I jaoskond	532	518,6	97,5
II jaoskond	535	518,6	97,5
III jaoskond	380	322,9	85
IV jaoskond	546	572,3	104,8
Eritööd	236,1	266,2	112,7
Viimistlus	299,6	382,4	127,6

Maikuu anti eksploatatsiooni Järvakandi puhastusseadmed, Mitsurini nim. sovhoosi väetisehoidla võimsusega 2000 t.

10 MÄRKLAUSET

Iseloomustamiseks tootmisvalitsuse ja kogu KEK-i olukorda allüksuste teisele isemajandamise mudelile ülemineku künnisel, võiks kasutada kümme märklauset:

1. Üha rohkem vananevad seadmed ja tehnoloogiad kohapeal, üha kallinevad ja muutuvad ebakvaliteetsemaks ka uued seadmed ja üha ähmasem olukord nende saamisel.

2. Üha soisemad raielangid ja peenem mets, üha suurenevad probleemid puiduga.

3. Üha defitsiitsemaks muutuvad materjalid ja tagavaraosad.

4. Üha rohkem devalveeruv nõukogude rubla.

5. Üha suurenev vajadus välis-

maiste seadmete ja tehnoloogia järele.

6. Üha enam tunnetatav valuutanappus.

7. Üha suurenev arusaam, et eksport Soome kliiringrubla alusel olukorda ei lahenda.

8. Üha selgem, et läbimurdu välisturule «köva» valuuta hankimiseks takistab kõik eelõeldu, pluss toodangu madal kvaliteet.

9. Üha kinnistuv tunne, et rong on jõudnud tupikteele.

10. Üha kindlamaks muutub teadmine, on viimane aeg teha kannapööre, et alustada inimpõlve pikkuse mahajäämuse likvideerimist. Jõudu selleks peaks andma teadmine, et eestlastel pole see esimene kord.

TOOMAS MITT

Metsapargi rahvas!

Kus on see metsapark? On mets, aga ei ole veel parki. Tekkinud on uus KEK-i küla Metsapargi ja Ehitaja tänava majadest. Kõrged kuused eraldavad maju betooni-suitsust ja tootmismürast. Kuuske-de all vedeleb aga rämps ja metallikola.

Mõned aastad tagasi rajas Kalju Kuusemets lastele kena mängu-platsi koos ringkarusselliga. Peagi sai valmis ka väike istumislehtla. Abi talle siis eriti juurde ei tulnud. Nüüd on valmis ehitatud juba 5 maja — 120 korterit. Kas me tõesti ei suuda oma majade ümbrust korda teha. Ei tasu loota, et

muudame väikese kuusetuka prantsuse iluaiaks. Piisab, kui niidame rohu madalaks, koristame rämpsu ja raiume võsa maha. Korda tuleks teha ka mõned teed ja ten-niseväljaku ümbrus. Kogu Raplas teeb meile au KEK-i «vana küla» Lepiku tänavas. Ka «uus küla» peaks sama kaunis tulema.

Jälgige teateid oma koridorides ja siis kiiresti õue!

Toimetaja JAAN URVET

Rapla KEKi infoleht. Toimetus: 203500 Rapla, Mahlamäe 18, tuba 18, tel. 55 292. Rapla Trükikoda. Formaati 1/8. Tiraaž 700 Tellimuse nr. 2066. Tasuta.

INFOLEHT

JUULI 1989

Moodustati Eesti Kodanike Komitee

Eesti Muinsuskaitse Seltsi eestvõttel hakati käesoleva aasta kevadel kirja panema Eesti Vabariigi kodanikke ja nende õigusjärglasi — lapsi ja lapselapsi. Täna-seks on komiteed loodud 48 paigas üle Eestimaa. Tekkinud on esimesed keskused ka Rootsis ja Kanadas. Kirja pannakse ka need, kes tunnevad end täieõiguslike Eesti riigi kodanikena, on aga sissesõitnud. On vaja teada, kui palju meid siiski on. Seejärel moodustatakse maakonnakomiteed. Sügisel on plaanis kokku kutsuda Eesti Kongress, kus ka edasine tegevusprog-

ramm ja otsused vastu võetakse.

Kodanike komiteede registreerimislehed liiguvad juba ka KEK-is ringi. Lehele võite kanda kogu oma pere liikmed. Iga registreeritu saab ka vastava registreerimistunnistuse. Registreerimise aluseks polnud tunnistusi veel valmis jõutud trükkida. Täna-seks on need siiski juba ka meieni jõudnud.

Täpsemat infot saab KEK-i peahoonest toast nr. 18 või telefonil 56 292.

Eesti kodanike registreerijail palume samast välja võtta ka registreerimistunnistused.

Ära loobi prahti maha — hoi a Eestimaa puhas!

Kadedus ei muuda kauniks, tigidus ei kõhne-maks!

Päeva lõhud aasta parandad!

Olümpia-aastast „Jokkerini“

Naisteklubi, filmiklubi, raamatu-klubi, perekklubi, 32 taidlusringi, vabariiklikud peotantsuturniirid, diskopäevad ja teatriballid. Päriss pikk saaks ürituste ja ettevõtmiste rida olümpia-aasta sügis-talvel toimunud. Ja üks olnud ka siis neid, kes igat ettevõtmist takistada püüdsid. Küll peeti kinovõrgu pilleteid isetehtuks, küll kaheldi mõnes lisanumbris oma KEK-i piletit. Ja oleks piiratud kahtlustamisega — mitmel korral püüti SORVVO kaudu «õigust» jalule seada. Tulid seletuskirjad, solvumised ja pettumused. Tööd aga tehti edasi. Jaan Suur oli see mees, kes ka kõige «vägevama» kahtlustaja maha rahustas ja tööisu tagasi tõi. Vastastikune usaldus ja kompetentsus olid vast need põhitegurid, mis tööd stimuleerisid. 1985. a. kevadel kui enne kuulsat «juuniseadust» KEK-i 25. juubelit peeti, oli kahtlusepilv tuleviku suhtes juba õhus.

Eks haara uus juht ju igasugust infot. Ja kui ka alul tühijutt märkamata jääb, tekib ometi mingi kahtlus ja liialdatud tähelepanu. Hakati määrama tööloleku kella-aegu ja koostati tööjuhendeid, siis rahunesid «kultuurispetsialistid» jälle. Seejärel otsustati tõsiselt kunstiküsimustesse sukelduda ja lasti lendu «imejutud» Ado Tuugast. Ei osatud näha tõelist talenti ja kõrget kunstitaset. Pihta anti ikka üldlevinud malli järgi, mis tulenes kadedusest ja mõistmatusest. Loomingut on võimatu teha kindlates aja- ja ruumiraamides ka ei ole kultuuritegevust viimase ajani õige palgagi vääriliseks peetud. Kõrgkoolidiplomigi ei muuda siin midagi. Siis otsustati hakata kultuuri- ja sporditööd ümber kujundama. Kuid laev oli juba alla-vett minema lastud ja päästetööd hiljaks jäänud.

2 Selge see, et ühes õiges ehitusfirmas ehitus ikka see kõigetäht-

sam on. Kiiduväärt, et EKE-süsteemi asutustes kultuurimetoodiku ametikoht sisse seati, et ise-tehtahtjaile ja uudisimulikele midagi enam pakuda saab, kui seda kasinad kultuurimajade võimalused pakuvad. Kes aga kujundab kogu suurasutuse kultuurikliima? Arvan, et eelkõige asutuse tippjuht koos oma kultuuritöö eestvedajatega. Ühelt poolt usaldus, teiselt poolt teadmised. Kui aga teadjaroll juhi kätte koonduma hakkab, siis olevat vist rumal lootat, et kultuurijuht ainult võimalusega usaldada rahuldub. Liiasi saadaseks said koosolekud, kus kultuuri- ja sporditööküsimusi arutati ja uut moodi tegemisi kavandati. Koosistumine järgnes ikka kuulujuttude tõusulainele. Kui olümpiaaasta lõpul kõik kultuuriprobleemid otse õigesse tупpa jõudsid, siis läinud aasta lõpul saadeti kirju vahemeeste kaudu, paljud probleemid seati üles aga juba lõppotsuste või paratamatustena. Ole mees ja tee ära. Mida sa sellest ise arvad ja kas seda üldse õigeks ki pead, see ei huvitanud kedagi. Töötegmine vahetus tööpäeva registreerimisega.

Siis hakati kõva häälega rääkima isemajandavatest üksustest. Rääkisime meiegi. Pakuti kooperatiivi varianti. Minge või 1. jaanuarist üle. Seejärel alles õiged mured hakkasid. Küll ei meeldinud põhikirja, küll soovitati kaaluda, kas kooperatiiv on ikka see kõige õigem lahendus.

25. aprillil saime täitevkomitee loa ja 3. maist töötab Rapla KEK-i Teeninduskooperatiiv «Jokker». Koos moodustamise käskkirjaga saime oma kausta ka käskkirja, kus teatatakse, et halva töösuhetumise pärast on kultuuri- ja spordimetoodikul kvartalipremiat vä-

hendatud. Südametunnistus ongi puhtam, vähemalt ei jäänud võlgu. Tegelikult polekski nagu midagi muutunud, töötame ju KEK-i ruumides edasi ja peasjalikult ka KEK-i rahva jaoks (tööraamatu sissekande põhjal oleme KEK-ist siiski lahkunud). Ametiühingu liikmeks jääme samuti edasi. Raha saame nüüd tehtud töö eest, mitte aga tööle istunud aja eest. Oma teeneid oleme pakkunud juba nii mõnelegi asutusele ja päris edukalt. Igal «liigtusel» on nüüd kindel taks taga. Kui teha ei viitsi, ei saa ka raha. Ja üks ta nii vist õigem olegi. «Jokkeri» all on üüd ka KEK-i baar, mida lahkelt välja üürime. Töö ajal pakume kohvi ja kohvikõrvast kõigile. Imestatakse, et meil nii odav ja nii maitsev kohv on. Endised «jutupaunikud» on nüüd nõuks võtnud ja baarile boikoti välja kuulutanud. Asjata, külastajatest me

puudust ei tunne.

Koostame arvutiprogramme, juhime taidlus- ja spordiringide tööd, vahendame orkestreid ja üksikesinejaid, teeme kujundustöid, pakume loenguid, jäädvustame sündmusi videolindile jne.

Kujunema hakkavad ka esimesed väliskontaktid, millest praegu on veel vara rääkida. Rahustuseks võime aga öelda, et palk on sama, mis ennegi. Kui töömaht suureneb, kasvab ka töötasu. Kõige raskem on aga psüühiline ümberorientatsioon, keegi ei sunni sind tööle ja kuu lõpul imestad, miks ma ikkagi nii vähe raha saan. Usume, et ka need mured lahenevad.

Kõige meeldivam on see, et suhted KEK-i juhtidega laabuvad paremini, kui enne. Aga me pole ju neile enam alluvad, vaid võrdväärsed partnerid.

JAAN URVET

Jalgpalli mängiti Soomes

Möödunud aasta septembris käis meil külas «Sadolini» jalgpallimeeskond Helsingi lähedalt Vantaast. Valtu staadionil võideti meie mehi 8:0. Siis pandi paika, et Soome sõidavad samad mehed, kes Raplaski «Sadolini» poisse vastu võtsid.

19. juuni õhtul astutigi «Georg Otsale» ja randuti kolme tunni pärast Helsingis.

«Sadolinis» tutvuti tootmistegavusega, peeti maha kena saunaõhtu, tehti ring peale ka Helsingile.

Ah jaa, mängiti ka jalgpalli. Ka seekordne matš kaotati 3:0. Selle skoori järgi otsustades võiks arvata, et kaitsemäng kõvasti paranenud. Kui aga trenniaeg valuutakogumisele ja poodide asukohtade uurimisele kulus, ega siis paremat lootat maksagi. Tahaks lootat, et seekordne alla poole väiksem vä-

ravate vahe siiski parema ettevalmistuse tulemus on.

Nüüd küsib lugeja kindlasti: «Mida osteti?». Kuulduste järgi oli ära toodud koguni mõned väljamaa masinad. Tean kindlasti allikatest, et mitte isiklikuks otstarbeks.

Tore, et rahvas liikuma saab. Ja kas see ostmine siis kõige tähtsam ongi. «Kultamokka» pakk rändab varsti laste mängukasti, šampoonipudel saab tühjaks, tekisapüksidki kuluvad kord. Jäävad aga mälestused.

Kahju ainult, et seekordne Soome-reis kuidagi suure saladuskatte all ette valmistati. Aga üks vigadest õpita.

Nüüd võiks vahetada ka võrk- ja korvpallivõistkondi. Loogiline oleks, et ülelahesõidul ka meie isetegevuslased osaleksid. Aga küllap ta nii lähebki. Nii, et «Astu laivaa!»